

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. G. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin și de către Diaconu Vasile,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Vasile împotriva lui Guzun Iurie, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel declarate de către Diaconu Vasile, casată hotărârea din 06 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2016, Diaconu Vasile a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Guzun Iurie, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea datoriei, dobânzii, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 03 noiembrie 2014, a împrumutat pârâtului suma de 2 140 de dolari SUA până la 03 decembrie 2014, în acest sens fiind încheiat contractul de împrumut nr. 1. Până la momentul depunerii acțiunii, pârâtul nu i-a restituit suma împrumutată.

La 25 ianuarie 2016 a expediat în adresa pârâtului o reclamație, prin care a solicitat restituirea împrumutului, însă aceasta a fost restituită, deoarece pârâtul nu a ridicat-o de la oficiul poștal.

Prin ordonanța judecătorească din 13 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.

Chișinău, au fost încasate de la Guzun Iurie în beneficiul său suma de 2 140 de dolari SUA cu titlu de datorie și taxa de stat în sumă de 633,98 de lei.

Ulterior, pârâtul a înaintat obiecții scrise împotriva ordonanței judecătorești invocând că, a restituit careva sume de bani, iar prin încheierea din 04 octombrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost anulată ordonanța judecătorească din 13 iunie 2016.

În corespundere cu prevederile art. 619 alin. (1) și (2) din Codul civil, pârâtul urmează să achite dobânda de întârziere în mărime de 1 006 dolari SUA, calculată din ziua în care plata a devenit scadentă (03 decembrie 2014), iar conform pct. 2.2 din contractul de împrumut nr. 1 din 03 noiembrie 2014, pârâtul urmează să achite și o penalitate în mărime de 1 926 de dolari SUA.

În instanță reclamantul Diaconu Vasile a solicitat încasarea de la pârât a împrumutului în mărime de 2 140 de dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 1 961,99 dolari SUA, a penalității în mărime de 1 926 de dolari SUA, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei, a cheltuielilor de efectuare a expertizei în sumă de 3 150 de lei și a taxei de stat în mărime de 3 567 de lei.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Diaconu Vasile împotriva lui Guzun Iurie, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și cheltuielilor de judecată.

A fost încasată de la Guzun Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile datoria în mărime de 640 dolari SUA, conform cursului oficial al BNM, la data executării hotărârii.

A fost încasată de la Guzun Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost încasată de la Guzun Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile taxa de stat în mărime de 335,35 lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Diaconu Vasile, casată hotărârea din 06 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

Prin decizia din 09 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Guzun Iurie, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2020, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel declarate de către Diaconu Vasile, casată hotărârea din 06 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre de admitere

parțială a acțiunii.

A fost încasată de la Guzun Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile datoria în mărime de 640 dolari SUA, dobânda de întârziere în mărime de 337,20 dolari SUA și penalitatea în mărime de 576 dolari SUA, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM, la data executării hotărârii.

A fost încasate de la Guzun Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 2 000 de lei

A fost încasată de la Guzun Iurie în beneficiul lui Diaconu Vasile taxa de stat achitată în prima instanță în mărime de 838,09 lei și în instanța de apel în mărime de 628,57 lei, proporțional pretențiilor admise.

În rest, cerințele lui Diaconu Vasile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

În consolidarea soluției sale instanța de apel a reținut că, între părți a fost stabilit un raport obligațional în baza unui act juridic scris potrivit căruia reclamantul a împrumutat pârâtului mijloace financiare. În principiu, Guzun Iurie nu neagă faptul încheierii, precum și semnării contractului de împrumut din 03 noiembrie 2014, însă ultimul pretinde că, în urma încheierii acestui acord, lui nu i-a fost transmisă suma de bani, ci scopul acestuia a fost transmiterea de către Diaconu Vasile lui Filip Igor a unor lăzi pentru depozitarea merelor, iar de fapt această datorie îi aparține lui Filip Igor, Guzun Iurie fiind în esență un intermediar dintre reclamant și intervenientul accesoriu.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile în această privință, or la caz nu au fost administrate careva probe, care să demonstreze acest fapt, fiind cert că un alt acord dintre părți nu a fost încheiat. Mai mult, pârâtul nu a depus cerere de apel, optând pentru respingerea cererii de apel a lui Diaconu Vasile și menținerea hotărârii primei instanțe, fapt ce denotă că ultimul, în esență, efectiv a acceptat faptul că îi datorează reclamantului suma de 640 dolari SUA, după cum a decis instanța de fond.

Din materialele cauzei s-a constatat că, de către Filip Igor, în contul stingerii datoriei formate din contractul nr.1 din 03 noiembrie 2014, a achitat suma de 1 500 de dolari SUA, fapt confirmat de către Diaconu Vasile contrasemnătură. Sub acest aspect, instanța a reținut că potrivit procesului verbal al declarațiilor date de Filip Igor, sub jurământ, la organul de urmărire penală din 05 septembrie 2018 acesta a confirmat că el personal s-a deplasat la oficiul lui Diaconu Vasile, unde i-a restituit suma de 1500 dolari SUA, iar în urma transmiterii sumei de bani, s-a întocmit recipisa cu semnătura olografă a ambilor părți. Respectiv, raportul de expertiză nr. 1333-1334 din 23 iulie 2018, în coroborare cu toate probele din dosar, a fost apreciat critic de către instanța de apel, or răspunsul referitor la autenticitatea semnăturii care se pretinde a fi efectuată de către Diaconu Vasile nu poate fi dat din cauza simplității acesteia, iar alte probe care să indice asupra faptului că semnătura respectivă nu-i aparține lui Diaconu Vasile nu au fost prezentate.

Cu privire la alegațiile pârâtului precum că, Aleksanean Grant Aikzib i-a transferat lui Diaconu Vasile suma de 500 dolari SUA din contul stingerii datoriei, instanța de apel nu le-a luat în considerație, or acesta nu a contestat cu apel hotărârea primei instanțe prin care s-a încasat datoria în mărime de 640 de dolari SUA și nu 140 de dolari SUA cum a pretins Guzun Iurie.

Instanța de apel a considerat soluția primei instanțe de respingere a pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a penalității drept eronată, or acestea urmează a fi admise parțial. Reieșind din faptul că datoria nu a fost achitată în termenul stabilit în contract urmează a fi aplicate prevederile legislației civile cu privire la dobânda de întârziere. Totodată, potrivit pct. 2.2. al contractului nr. 1 din 03 noiembrie 2014 părțile au prevăzut o clauză penală, care are o forță obligatorie, în mărime de 0,5% din valoarea împrumutului nerambursat pentru fiecare zi de întârziere.

Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a considerat de a respinge încasarea cheltuielilor pentru efectuarea raportului de expertiză, or reclamantul a insistat asupra neautenticității semnăturii lui, fapt care nu s-a dovedit și aceste cheltuieli nu pot fi puse pe seama pârâtului. Restul cheltuielilor de judecată, inclusiv pentru asistență juridică, au fost admise proporțional pretențiilor admise.

La 17 iunie 2022, Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin, a contestat cu recurs decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri legale, luând în considerație că datoria restantă reprezintă 140 de dolari SUA.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 28 iunie și 01 iulie 2022, Diaconu Vasile a contestat cu recurs decizia din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară.

La 21 noiembrie 2022, Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin, a depus o referință la recursul declarat de către Diaconu Vasile, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 23 februarie 2022, a fost expediată părților la 26 aprilie 2022, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia. Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin și de către Diaconu Vasile, inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin și de către Diaconu Vasile, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe

care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurențelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de către Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin și de către Diaconu Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Guzun Iurie, reprezentat de avocatul Guțu Valentin și de către Diaconu Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu